

МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

Ісаченко С.С., гр. Ф-37

Науковий керівник – ст. викл. Ставерська Т.О.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Фінансово-економічна діагностика передбачає системну факторну оцінку результативності фінансово-господарської діяльності за кілька періодів, визначення реальної фінансової стійкості підприємства в цілому та окремих аспектів його платоспроможності, кредитоспроможності, інвестиційної привабливості тощо.

Під час дослідження доведено доцільність відокремлення певних видів діагностики (залежно від процесів, характеру та ступеню деталізації дослідження). Будуючи систему діагностики фінансово-економічної діяльності, основну увагу слід приділяти проблемі визначення характеру та вимірювання масштабності змін результативності і ефективності, а також пошуку резервів їх підвищення. Це твердження логічно впливає з самого визначення діагностики. Для побудови системи показників визначення інтегрального показника ефективності підприємства, залежно від виду діагностики, ми визначили причинно-наслідкові зв'язки, що виникають у процесах підвищення чи зниження ефективності.

У процесі створення системи вимірювання інтегральної ефективності всі елементи аналізу можуть бути класифіковані за чотирма групами: вимірювання обсягів випуску; вимірювання всіх витрат; вибір та аналіз найкорисніших показників витрат та обсягів випуску продукції (послуг); облік і розмежування впливу внутрішніх і зовнішніх факторів (контрольованих та неконтрольованих підприємством).

Залежно від мети аналізу можна користуватись різними підходами до побудови систем визначення інтегральної ефективності. На наш погляд, для побудови практичних механізмів оцінки доцільно використовувати індексний метод, що дає змогу врахувати динамічні показники.

Підбиваючи підсумки, варто наголосити, що перед створенням системи аналітичної діагностики доцільно визначитися стосовно вибору або системи показників, або єдиного інтегрованого синтетичного показника. І перше, і друге має свої недоліки та переваги. За орієнтації на єдиний інтегрований показник постають труднощі методологічного характеру, хоч його практичне використання є досить простим. Побудова системи показників навпаки – методологічно легко реалізується, але її використання на практиці дуже ускладнюється через необхідність проведення значних розрахунків.